

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה

יד"ל ע"י רשת כולל "שלימות התורה" בארה"ק

ר' טבת
השפ"ג
פרשת
ויגז
גיליון פ"א

זמני כניסת ויציאת שבת - קודש

ר"ת	מוצ"ק	חרי"ג	דורש
6:03	5:25	4:09	ירושלים
5:59	5:26	4:23	בני ברק
5:56	5:24	4:18	חיפה
6:01	5:28	4:27	כאר שבע

הזמנים לפי תוכנית "חזון שמים"

דבר המערכת

כתוב בפרשתנו "זאת יהודה שלח לפניו אל יוסף להודות לפניו ונשנה" (בראשית מג). ואומר ה"בני יששכר" זיע"א, והוא סוד ויהי כימים הרבים, רבי"ם ראשי שלח לפניו, וגם גשנה ויהי לו לומר לגשן?

וגראה, דהנה ידוע דגלות הראשון גלות מצרים היה כר"כ שרשי לכל הד' גלויות מן הד' מלכויות אשר הכבירו עולם על ישראל, והוא סוד ויהי כימים הרבים, רבי"ם ראשי תיבות ר"ומי ב'בל ל'ון מ'די, והנה בנפול השורש יפלו הענפים ממילא, על כן הושם יסוד מוסד בתוך"ק וזרון יציאת מצרים שבוה טוטוע מכל הגלויות.

והנה כתב הרב הגדול בעל גור אריה (גר מצוה ד"ה אמנם) ענין הד' מלכויות, דהנה באדם יש כח טפניי וכח נפשיי וכח שכלי וכח עליון הכולל כולם, והם כנגד דומם צומח חי מדרב שבאדם, והאמות רצו לבטלם, ומלכות הרביעית היא המנוגדת לנפש הכוללת העליונית אשר היא כוללת כל הכחות והיא המחברת אותם, על כן מלכות הרביעית מנוגדת לטף ולנפש ולשכל, הרועי לטו מכל מלכי האדמה.

והנה הד' מלכויות הם קמים על ישראל ורועים לבטל האחרות ויחודו ואחרותיו ית"ש בעולם, וישראל הם הדבקים באחרות, על כן המלכויות הם ארבעה מבחינת עולמא דפרודא, וישראל הם מקודה האמצעית, וכבר ידעת מבחינת אמצע מאחד לכל הקצוות, וכשיחבטלו כל המלכויות ישוב הכל לנקודת האחדות, ואז תשוב המלוכה לבית ישראל, וכל ששלך מן מלכות ישראל הוא מן הוהד, שיש בשמו אחרות השם הו"ה אחר ועוד נוסף בשמו את ד' להודות כי מלכות ישראל מאחדת בפרסום לכל באי עולם אחרות השם המיוחד ומקרבת ומאחדת הפירוד סוד עולמא דפרודא שגרמו הד' מלכויות יושבי קצוות הלא המה ד' קצוות וכמו"ש לעיל.

והנה ידוע דלענין לכא כ"ב, תהיה התחלת הגאולה על ידי משיח בן יוסף, ואחר כך תהיה גמר הגאולה בשלימות על ידי משיח בן דוד הבא מירודה. ותכונן בידן המלוכה, ושעמא רבא אתי בה סוד סמיכות גאולה לתפלה, והכן כי הוא היחוד הגמור, ועל ידי זה ישובו לאחדות כל הנפשיים ויהיה הו"ה ישראל אחד.

ובזה תשכיל ותבין, כאשר בא יעקב מצרימה וראה שהוא גלות שרשית לכל הד' גלויות, הנה את יהודה שלח לפניו אל יוסף - ב' משיחין, להודות לפניו שיוורו הדרך לכל ישראל, גשנ"ה (ד'ם ד' מלכויות דסט"א) ר"ת ויפניו ש"י"ח נפשיי הכל, ויבטל כולם ויהי בשלימות על ידי משיח"ה בגמי' גשנ"ה, ותתבטל הוהדמת ח"ש בגמי' כ"ל אשר ממנו חב המלכויות, ואז יהיה הו"ה אחד ושמו אחד, ע"כ הו"ה מל"ך הו"ה מל"ך הו"ה מל"ך גם כן בגמי' משיח"ה כ"ל, הנה לכל אלה עשה יעקב אבינו הכנה דרבה ותיקף בהתחלת ביאתו למצרים גלות שרשי, הנה את יהודה שלח לפניו אל יוסף, סוד תרין משיחין סוד סמיכות גאולה לתפלה ויחודא שלום הו"ה אחד ושמו אחד עכ"ל.

והלקנו כזה, הוא בלימוד הוהד קודש, אשר בנינו תבוא הגאולה ברחמים, ולבטל מלכויות הרשעה מן הארץ. אמן.

שבת שלום ומבורך המערכת

הלימוד היומי

בוזהר הקדוש עם פירוש הסולם

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	ז	וישלח	עו-עט	רג-גנט
ראשון	ח	וישלח	פ-פד	רס-רעג
שני	ט	וישלח	פז-פז	רעד-רעה
שלישי	י	וישב	א-ה	טז-א-טז
רביעי	יא	וישב	ה-ט	זי-כח
חמישי	יב	וישב	יב-יב	כט-לו
ששי	יג	וישב	יב-טז	לז-מט
שבת	יד	וישב	זי-כ	נ-סא

שיעורים בלימוד היומי בעברית - בשלוחה 2-6

נפש רוח ונשמה

שלימות הפרשה

לזכות לעולם הבא, והוא אוהבו של הקב"ה, כמו שאתה אומר, להנחיל אוהבי יש, מי המה אוהבי, אלו הם, שנשמה קדושה בהם.

איך זוכים למדרגות נפש רוח ונשמה?

וברצות השי"ת, נביא מדבריו המפורסמים של בעל הסולם, בהקדמתו לספר הוזהר, הדרכה נפלאה איך לזכות למדרגות נפש רוח ונשמה. (את מ"ג ואלך, ברילוגים לפי העניין).

(קומת אור הנפש): והנה האדם בעת שנולה, יש לו תכף בחינת נפש דקדושה, ולא נפש ממש, אלא בחינת אחרים של הנפש, שפירושו בחינה אחרונה שלה, המכונה מפאת קטנותה, בשם נקודה. והיא מלוכשת בלב האדם, כלומר בכחינת רצון לקבל שבו, המתגלה בעיקרו בלבו של אדם.

ומטרם י"ג שנה לא יצויר שום גילוי אל הנקודה שבלבו. אלא לאחר י"ג שנה, כשמתחיל לעסוק בתורה ומצות, ואפילו בלי שום כונה, דהיינו בלי אהבה ויראה, כראוי למשמש את המלך, גם אפילו שלא לשמה, מתחילה הנקודה שבלבו להתגדל ולהראות פעולתה, כי מצות אינן צריכות כונה (פסחים קיד, ב), ואפילו המעשים בלי כונה מסוגלים לטהר את הרצון לקבל שלו, אלא רק בשיעור דרגה הא' שבו, המכונה דומם.

ואור הנפש הזה מכונה בשם אור הדומם דקדושה דעולם עשיה, והוא להיותו מכוון נגד הטהרה של חלק הדומם מהרצון לקבל שבגוף האדם כנ"ל, וכן פעולת הארתה ברוחניות דומה לבחינת מין הדומם שבגשמיות, שנתבאר לעיל (אות לה) שאין לו תנועה פרטית לחלקיו אלא רק תנועה כוללת מקיפה לכל הפרטים בשוה, כן האור של פרצוף הנפש דעשיה, אף על פי שיש בו תרי"ג אברים, שהם תרי"ג מיני שינוי צורות כדרכי קבלת השפע, מכל מקום אינם נכרים בו אלו השינויים, אלא רק אור כולל שפעולתו מקיפה את כולם בשוה, בלי הכר הפרטים שבו.

(קומת אור הרוח): ובהתחזק האדם לעסוק בתורה ומצות ככונה הרצויה, (לכאורה להוסיף באהבה ויראה, כראוי למשמש את המלך, וככונה לשמה) הולך ומטהר את החלק הצומח מבחינת רצון לקבל שבו, וכשיעור הזה הוא הולך וכונה את הנקודה דרוח לבחינת פרצוף, שעל ידי רמ"ח מצות עשה ככונה, מתפשטת הנקודה ברמ"ח אבריה הרוחניים, ועל ידי קיום שס"ה מצות לא תעשה, מתפשטת הנקודה בשס"ה גדידה.

וכשנשלמת בתרי"ג האברים כולם, היא עולה ומלכשת את ספירת התפארת שבעולם העשיה הרוחני, המעבידה לו מאין סוף ברוך הוא אור יותר חשוב, הנקרא אור הרוח, שהוא מכוון לפי טהרת חלק הצומח שבגוף האדם.

(קומת אור הנשמה): ועל ידי העסק בסודות התורה ובטעמי מצות, הוא מטהר חלק החי מהרצון לקבל שבו, ובשיעור הזה הולך וכונה את נקודת הנשמה המלוכשת בו ברמ"ח אבריה ושס"ה גדידה. וכשנשלמת ככל בנינה ונעשית פרצוף, אז עולה ומלכשת לספירת הבינה שבעולם העשיה הרוחני, שכלי זה הוא זך ביותר לאין ערך על כלים הראשונים ת"ת ומלכות, ועל כן הוא מעביר לו אור גדול מאין סוף ברוך הוא הנקרא אור הנשמה. וכל פדטי דומם צומח חי שבעולם עשיה, המיוחסים לקומת הבינה, נמצאים משמשים ומסייעים לפרצוף הנשמה של האדם, לקבל אורותיו בשלמות מספירת הבינה, על דרך שנתבאר באור הנפש, עיין שם.

(קומת אור החיה ויחידה): ואחר שכבר זכה באור הגדול ההוא הנקרא אור הנשמה, אשר תרי"ג האברים שבפרצוף ההוא כבר מאירים

תכלית כל העולם ושלימותו

ברצות השי"ת, נביא מאמר מהוזהר הקדוש בפרשתנו (סעיפים י"ב - י"ד), אף על פי שאינו קשור ישירות לנושא הפרשה, מכל מקום, דברי תורה יש בהם כוח להאיר את הנר"ג לעבודתו יתברך.

דבי יצחק ורבי יהודה היו יושבים לילה אחד ועוסקים בתורה. אמר רבי יצחק לרבי יהודה, הרי למדנו, כי כאשר ברא הקב"ה את העולם, עשה את עולם התחתון כעין עולם העליון, ועשה הכל זה כנגד זה, שכל פרט ופרט שבעולם התחתון יש לו שורש כנגדו בעולם העליון, והוא כבודו למעלה ולמטה.

אמר רבי יהודה כן הוא ודאי, וברא אדם על הכל, שהוא כולל ומשלים כל פרטי הכריאה, וזה שאמר, "אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי", אנכי עשיתי ארץ, זה ודאי ואינו צריך להשמיענו. אלא משמיענו, מהו הטעם שעשיתי ארץ? משום שאדם עליה בראתי, שהוא קיום העולם, ושתהיה הכל שלימות אחד! כלומר, שתכלית כל העולם ושלימותו, הוא האדם.

פתח ואמר, כה אמר האל ונו': מקרא זה כבר באורו. אבל "כה אמר האל ה' בורא שמים ונוטיהם". זהו הקב"ה למעלה למעלה, (דהיינו בינה), שהוא בורא השמים, (שהוא זעיר אנפין), שהבינה מתקנת את זעיר אנפין תמיד בכל זמן. (כלומר שהיא מאצלת אותו ומשפעת לו המוחין). רוקע הארץ וצאצאיה, זהו ארץ הקדושה צדור החיים, (דהיינו הנוקבא). נותן נשמה לעם עליה, הארץ (שהיא הנוקבא), ונותנת נשמה. (כלומר, שנשמת בני האדם באים מספירת המלכות).

אמר רבי יצחק, הכל היא למעלה, (דהיינו בכינה) כי משם, (מבינה), יוצאת נשמת חיים לארץ הזו, (שהיא הנוקבא). וארץ הזו מקבלת הנשמה לתת לכל (דהיינו לבני האדם), כי נהר ההוא הנמשך ויוצא, (שהוא זעיר אנפין). הוא, מקבל מבינה, ונותן ומכניס הנשמות לארץ הזו, שהיא הנוקבא, והיא מקבלת אותן ונותנת לכל אדם הזוכים בה. (כלומר רבי יצחק חולק על רבי יהודה שאמר, שהנשמה באה מהנוקבא, וכא לכוור שהנשמה נמשכת מבינה לז"א, ומז"א למלכות).

בוא וראה כאשר ברא הקב"ה את האדם, אסף עפרו מארבע רוחות העולם, ועשה אותו במקום בית המקדש שלמטה, (שהוא סוד הנוקבא), והמשיך עליו נשמת חיים, מבית המקדש שלמעלה, (שהוא סוד הבינה).

נפש רוח ונשמה

הנשמה היא כלולה משלש מדרגות, ועל כן שלשה שמות יש לנשמה, כעין הסוד העליון, נפש, רוח, נשמה. נפש, הרי באורה שהיא תחתונה מכולם. שהיא נמשכת מן הנוקבא, שהיא התחתונה מעשר ספירות. רוח, הוא קיום, השולט על הנפש, והוא מדרגה שלמעלה ממנה, שנמשך מן ז"א, לקיים אותה בכל. הן בחכמה הן בחסדים, כראוי. נשמה היא קיום עליון על הכל, דהיינו אור הבינה. שהיא עליון על אור ז"א ואור הנוקבא, שהם רוח נפש. ושולטת על הכל, מדרגה קדושה העליונה על כולם. דהיינו על רוח נפש.

ואלו ג' מדרגות, נפש רוח ונשמה, כלולות בכני אדם, כאלו שזכו לעבודת רבונם. כי מתחילה יש לו נפש, והיא תקון קדוש, שיתקנו בה בני אדם. כיון שהאדם בא להטהר במדרגה זו, הוא מתתקן להתעטר עם רוח, והיא מדרגה קדושה השורה על הנפש, שיתעטר בה אדם ההוא שזכה. כיון שנתעלה בנפש ורוח, ובא ונתקן בעבודת רבנו כראוי, אז שורה עליו הנשמה, שהיא מדרגה עליונה קדושה השולטת על הכל, כדי שיתעטר במדרגה עליונה קדושה, ויהיה אז שלם בכל, שלם מכל הצדדים.

המשך בעמוד הבא

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרישת השבוע "הק לישראל" עם פירוש הסולם

- א. מדוע הקפיד דוד המלך, שלא לישן יותר משיעור שישים נשימות?
- משום שלא רצה לדרבן בצד הס"א.
  - כי לא רצה לטעום טעם המיתה.
  - כי רצה להגות בתורה יומם ולילה.
- ב. על מי אומר הזוהר "ק, חפץ בו ה'?"
- על המאחר לצאת מן השבת וממחר לבואה.
  - על המשבח להקב"ה כלילה.
  - על המקפיד להתפלל תפילה במניין.
- ג. כשברא הקב"ה את העולם על מה העמידו?
- על זכריות הצדקה העתידות בלחגן על העולם.
  - על עשרה עמדים כנגד עשרת הדיברות.
  - על עמוד הנקרא צדיק.
- ד. כיצד אמר משה "למה הרעית", והלא אין רע יורד מלמעלה?
- נתכווין למה עשה הקב"ה את בני האדם רעים.
  - כשהאדם מבריק דרכיו ברע, יש רשות לרע לשלוט עליו, ולהיפך.
  - נתכווין מלשון "רועה צאן" שעובים ולכאורה אינו רועה אותם.
- ה. משום מה בני ישראל פרו ורבו מאד?
- משום שכרם הקב"ה שלא השלוט בהם עין הרע.
  - שהיה מכה ברכו של הקב"ה לאברהם ויעקב, שירבה ורעם.
  - משום שלא היה להם צער, והיו תפנטיק מלכים.
- ו. מדוע צריך לסדר שולחן השבת בלחם ומזון?
- משום שכתוב לך אכול בשמחה לחמך, וזהו חלק מעונג השבת.
  - משום שהברכה אינה שורה במקום ריקן, והשבת מקור הברכה.
  - לומר המן שירד במרבה.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-ב | 2-ג | 2-ד | 2-ה | 2-ו

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בוה"ק חק-ישראל של השבוע. את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעה 3:00 - עד יום א' בשעה 3:00 בצהריים.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 | 1.

המשך "שלימות הפרשה"

כל אחד מהם באור שלם ובהיר המיוחד לו, כמו פרצוף מיוחד לעצמו, אז נפתח לו הפתח לעסוק בכל מצוה ומצוה על פי כונה אמיתית שבה, כי כל אבר של פרצוף הנשמה מאיר לו את דרכי כל מצוה המיוחסים לאותו אבר, ובכחם הגדול של אורות ההם הוא הולך ומטהר את חלק המדבר שברצון לקבל שלו ומחפכו לרצון להשפיע, ובשיעור הזה הולכת ונכנית הנקודה של אור החיה המלוכשת בו ברמ"ה איבריה וש"ה גידיה הרוחניים. וכשנשלמת לפרצוף שלם, אז עולה ומלכשת לספירת החכמה שבעולם העשיה הרוחנית, אשר כלי הזה אין קץ לזכות שבו, ועל כן הוא מעביר לו אור גדול ועצום מאד מאין סוף ברוך הוא, הנקרא אור החיה או נשמה לנשמה. ובחינת אור אין סוף ברוך הוא המלוכש כפרצוף זה, הוא נקרא אור יחידה.

גו"נ בכל מצוה ומצוה

וכפי שיש בכללות, שזוכה האדם לכלל מדרגת נפש רוח ונשמה, כן בכל מעשה ומעשה יש בו בפרטות מדרגות אלו. כי כל מצוה נברא ממנה מלאך, ועשיית גוף המצוה כמצוה ועושה בונה גוף ונפש לאותו המלאך. וכשעושה את המצוה מתוך אהבה ויראה, ובכונה לשם שמים, זוכה להכניס בה "רוח" במצוה. וכשמוסיף את טעם המצוה על פי סודם של דברים, ומכוון בהם כראוי, מכניס בהם גם את אור הנשמה, והחיה. וכשזוכה לגלות את האור אין סוף ברוך הוא המתלבש שם, זוכה להעלות את המצוה לדרגת יחידה. והכן היטב.

יהי רצון, שנזכה שכל מעשינו יהיו בשלימותם הראוי לעשות נחת רוח ליוצרנו, אמן כן יהי רצון.

שבת שלום

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

הרה"ק רבי משה דוד וזאלי זיע"א

ליומא דהילולא ז' טבת הבעל"ט

טעם שלימוד הזוהר מכיא גאולה לעולם

בענין מ"ש "הכל הכלים אמר קהלת הכל הכל" כבר פירשו בספר הזוהר שהוא לשון הכל, והאמת יורה דרכו, כי הכל תלוי בו, וחיי העולם ויושבויו הוא הכל פיהם בלי ספק, ולא עוד אלא שכל המשכות על ידו, ולכן אמרו: שאין העולם ויושבויו אלא כהכל פיהם של תינוקות של בית רבן, כי בהיותו הכל שאין בו חטא. לפיכך הוא ממשיך מן הטהרה העליונה של בורא עולם להשיג על השפלים ולקיימם. ולפי שידוע שהמשכה היורדת היא כפי ההכל העולה, זהו הטעם לענין אומרם ז"ל שחיבור הזוהר מכיא גאולה לעולם, כי ההכל הקדוש העולה מלימודו, ממשיך קדושה לעולם, וכשהעולם מתקדש מיד נגאל.

ואילו היו רבים העוסקים בזה הלימוד, היה נתקן העולם בריבוי ההמשכה הקדושה, ורוח הטומאה היתה מתבטלת מפני רוח הקדושה המתגברת. ועם זה תבין מ"ש "לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" שהיא זאת החכמה הקדושה שתתפשט בעולם, ועל ידיה מתבטלים כל מיני נזק ומזיקין, כי הטוב המתפשט בריבוי מבטל את הרע, ודי בזה למשכילים.

(ספר הליקוטם, תורה עמ' כ"ז)

סיפור לשבת קדושת הניגון

שמעתי מאדוני אבי מו"ר (הרה"ק רבי ברוך פנחס מסקאליע זי"ע) זצ"ל כי פעם אחת בא רב אחד אל א"י הבעש"ט הקדוש ז"ל וכבדו הבעש"ט ז"ל לנגן איזה זמר והתחיל לנגן איזה ניגון שהיה טוב מאד וכשמוע הבעש"ט את הניגון צוה לו להפסיק את הניגון הזה ואמר על הניגון "פע פע!", והיה לפלא.

ואח"כ באיזה זמן היה עוד הפעם אצל הבעש"ט וכיבדו עוד הפעם לזמר וניגן עוד הפעם את הניגון כמקודם והפסיקו הבעש"ט ז"ל עוד הפעם ואמר על הניגון "פע פע!".

ואח"כ כעבור איזה זמן שכח אותו רב אשר הבעש"ט ז"ל הקפיד שלא לנגן את הניגון ההוא ובא עוד הפעם אל הבעש"ט ז"ל והבעש"ט ז"ל כיבדו עוד הפעם לנגן איזה זמר ושכח וניגן את הניגון הנ"ל ולא הפסיקו הבעש"ט ז"ל כלל.

והיה שם איזה תלמידים מתלמידי הבעש"ט ז"ל אשר זכרו כי בשני פעמים הקדמונים הקפיד הבעש"ט ז"ל שלא לנגן אותו ניגון ועתה הניחו לנגן ולא הקפיד עוד ושאלו אח"כ את הבעש"ט הקדוש ז"ל.

והשיב להם כי אותו ניגון חיבר איש גרוע מאד אבל היה מנגן גדול וחיבר אותו ניגון והיה רוח הטומאה שורה על הניגון ולא היה יכול לסובלו, אבל כאשר שהניגון היה חידוש גדול בנגינה ודכים מכני ישראל נגנו אותו כמה זמנים בתוך התפילות בשירות ותשבחות להקב"ה בזה העלו בני" את הניגון מן הסטרא אחרא אל סטרא דקדושה ועתה כשניגן אותו ראה אותו שכבר הוא בסטרא דקדושה לכן הניחו לנגן. זי"ע ועכ"י.

(אמרות צדיקים)

03.523.4979

שיעורים בעברית ובאדיש

מענה מרבני הקו - להכנת הלימוד

תזכורת לימוד היומי

קול הזוהר הקדוש:

סבת מולא טבא ותיא יאה משורת בואת לואי נבא יקרא מאיש המשיב ומחשיב מבני השערים ב"קיל הוה"ק ממה הריבם הרה"ק רבי שלמה אבדומי שליט"א להלל הילת בני שחד למיל"ט ויהי רצון שישארו לרוח פמנה רוב מתי יקדושת. אמן. שבת שלמות והתורה

הגיליון שבשביע זה נטרם לטו"ג הרה"ק רבי מרדכי יוסף ב"ר יעקב מאיזביצא זצוק"ל זיע"א לרגל ליומא דהילולא קדישא ז' טבת הבעל"ט

לשוחפת בודפתם העילון. לתירושת והנצחת להא/שרות ולהנצחת ניתן לפנות למערכת בטלפון: 054-8517381 (+972) או באימייל: 3131760@gmail.com

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל: 3131760@gmail.com